

Leesclubvragen bij *Moederheil* – Els Florijn

1. In het verhaal volgen we afwisselend twee hoofdpersonen, Maria en Sofia. Met welk personage voelde u zich meer verbonden? Waarom?

2. Wat voor effect had de afwisseling op uw leeservaring?

3. Omschrijf de ontwikkeling die Sofia en Maria gedurende het verhaal maken. Op welke manieren zijn zij gegroeid?

4. Sofia's moeder zei bij haar arrestatie tegen Sofia: 'Jij gaat het redden. Jij laat je niet kleinkrijgen.' (p. 52) Zuster Antoinette zei: 'Weet te zwijgen en te lijden.' (p. 53) Hoe hebben die twee opdrachten Sofia beïnvloed? Op welke momenten in het verhaal zijn deze woorden belangrijk?

5. Waarom kiest Sofia ervoor om naar Moederheil te gaan en niet bij Betty te blijven? Begrijpt u haar keuze?

6. Maria vernielt een kapelletje, terwijl Sofia, ondanks haar tijd bij de nonnen, warme gevoelens heeft bij het beeld van Jezus als goede Herder. Kunt u hun verschillende gevoelens plaatsen? Wat zou u tegen Maria willen zeggen? En tegen Sofia?

7. Welke motieven hebben de omstanders om hun familielid of patiënt naar Moederheil te sturen? Welke gevoelens spelen mee?

8. Stel dat een meisje of jonge vrouw in je omgeving ongewenst zwanger is. Wat zou je haar adviseren?

9. Anne probeert de jonge vrouwen in Moederheil te helpen, maar is tegelijk bang om haar baan te verliezen. Ze zit klem in een systeem dat ze als onrechtvaardig beschouwt. In wat voor systemen in de hedendaagse samenleving zitten mensen klem? Wat kun je doen in zo'n situatie?

10. Het verhaal heeft een open einde. Het is niet duidelijk of Sofia en Maria erin zullen slagen hun baby's terug te krijgen. Wat voor gevolg zal het voor hun leven hebben als het niet lukt? Bedenk ook met elkaar een scenario waarin ze hun kinderen wel terugkrijgen. Wat zou daarvoor moeten gebeuren?

11. Stel dat iemand je zou vertellen dat zij in de jaren zestig of zeventig een kind heeft gekregen, maar het in een instelling als Moederheil achter heeft moeten laten. Wat zou je zeggen? Zou je aanraden om alles op alles te zetten om toch in contact te komen met het kind? Of zou het beter zijn na al die jaren geen levens meer overhoop te gooien?